

[Fisker.]

byrde lægges paa fast Ejendom — efter Lovforslaget her $\frac{1}{3}$. Denne Trediedel skal altsaa ramme udelukkende Grundværdien og Bygningsværdien indenfor den paa-gældende Kommune. Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Pinholt vilde ikke benægte, at de smaa Brug har en langt større Bygningsværdi — forholdsvis — end de større. Deraf følger, at de smaa Brug, naar man lægger en Skat paa Bygningsværdien, vil blive ramt forholdsvis haardere end de store. Det er een Side af Sagen. Det er vist ogsaa givet, at de smaa Jordbrug i Øjeblikket — i hvert Tilfælde i mange Egne af Landet — er ansat til højere Grundværdi end de større. Derfor kan man paa Forhaand sige, at den Del af Skattebyrden, der kommer til at hvile paa fast Ejendom, Jordværdien og Bygningerne, vil ramme de smaa Ejendomme forholdsvis stærkere end de større. Men den anden Del, de to Trediedele af Skatteovervæltningen, kommer til at ramme Indkomsten. Der er sikkert ingen i denne Sal, som ikke vil erkende Rigtigheden af, hvad jeg sagde i Gaar: at hvis man ser paa de forskellige Indkomster i en Sognekommune, vil Forholdet være det, at jo større en Ejendom er, jo mindre bliver Indkomsten, fordelt paa samme Enhed. Naar det er Tilfældet, vil det altsaa sige, at de smaa Brug ogsaa herigennem faar en større Beskatning end de større. Maa jeg saa endelig sige, at de Indkomster, som beskattes ude i Kommunen, og som ingen Forbindelse har med fast Ejendom, naturligvis ogsaa faar deres Part, og saa kan de Herrer ikke komme udenom, at der sker en Flytning af Skattebyrden ovenfra og ned-efter, og at den i stærkere Grad rammer de smaa Skatteydere end de større.

Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at jeg ikke ved mine Eksempler i Gaar, da jeg vilde klarlægge Lovforslagets Virkninger, har taget Hensyn til de Overgangsbestemmelser, der findes i Lovforslaget. Naar man skal sammenligne to Skattesystemer med hinanden, er man nødsaget til at drage en Sammenligning mellem dem, saaledes som de vil virke, naar de kommer til at virke fuldt ud efter deres Hensigt. Det er man nødsaget til at gøre, ellers er der ikke nogen Mulighed for en Sammenligning, og derfor har jeg tilladt mig at gaa i Ministerens Fodspor, idet jeg har brugt de Tal, som findes under Bilag 1. Den højtærede Minister har foranlediget foretaget disse Beregninger over det foreliggende Lovforslags Virkning i Skatteaaret 1928—29 for samtlige Amter

i Landet uden Hensyn til de nu omtalte højt vurderede Overgangsbestemmelser. Ud fra Ministerens Tal og Beregninger, ud fra det Grundlag, som her er givet, har jeg foretaget mine Beregninger, og jeg har altsaa paavist, at der sker en stor Ulighed i Behandlingen af de forskellige Amters Sognekommuner, og at nogle Amter sammenholdt med Ministerens Lovforslag fra i Fjor vil faa en Lempelse, medens andre til Gengæld faar en ganske overordentlig stærkt forøget kommunal Beskatning — og jeg har som Eksempel nævnt det ærede Medlem Hr. Pinholts Amt, Ribe Amt. Det ærede Medlem mente, at jeg ønskede at sammenholde den nuværende Beskatning med det foreliggende Lovforslag. Nej, jeg sagde klart nok i Gaar, at jeg drog en Sammenligning mellem det *foreliggende* og det *i Fjor fremsatte* Lovforslags Virkninger. Efter Forslaget fra i Fjor vilde det ærede Medlem Hr. Pinholts Amt, Ribe Amt, have faaet en betydelig gunstigere Stilling end efter dette Forslag, idet Sognekommunerne i det ærede Medlems Amt vilde være kommet til at udrede 415 000 Kr. efter Forslaget fra i Fjor, vel at mærke beregnet efter indeværende Skatteaar, medens de efter det foreliggende Forslag kommer til at udrede 779 000 Kr. Jeg har brugt disse Beregninger til at paavise, at i adskillige Amter er dette Forslag af en betydelig værre Karakter for Sognekommunerne end det oprindeligt fremsatte Forslag, og det glæder mig, at ingen prøver at benægte Rigtigheden deraf.

Derefter sagde det ærede Medlem Hr. Pinholt, og det samme sagde for øvrigt den højtærede Minister, at naar nu disse 4 Aar er tilendebragt, er der Mulighed for, at der ikke bliver noget tilbage at overvælte. Jeg vil dertil sige, at skulde det ske, at man i Amterne om 3—4 Aar var kommet dertil, at man kunde dække hele Amtsbudgettet med de 4 pro mille, saa er jo ogsaa Grundlaget for hele Forslaget bortfaldet, saa har Amtets Skatteydere paa anden Maade faaet Lettelse. Men for øvrigt er der i Forslaget aldeles ingen Hindring for, at Amtsraadet kan, om det vil, gaa helt til Bunds med Skatteovervæltningen. Amtsraadet kan, hvis det om 3—4 Aar stiller sig saaledes, at man kan dække Amtets Behov med en Promille af 4, vedtage at lade Promillen gaa ned til 3 eller til 2 eller til 1 eller til $\frac{1}{2}$; man kan med andre Ord vælte stadig større Byrder over paa Sognekommunerne, hvis Forslaget opretholdes, saaledes som det er formuleret, og derfor kan man ingenting sige om,